Sosyal Bilimler Dergisi / The Journal of Social Sciences

Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi, Yıl: 6, Sayı: 43, Aralık 2019, s. 170-189

ISSN: 2149-0821 Doi Number: <http://dx.doi.org/10.29228/SOBIDER.37020>

H. İbrahim GENÇ

Doç.Dr.Duygu H. DEMİREL

Necmettin Erbakan Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri,

duyguharmandar@gmail.com

Prof.Dr.Çetin YAMAN

YEREL YÖNETİMLERDE BULUNMASI GEREKEN EGZERSİZ VE ÇOCUK OYUN ALANLARI İLE HALKIN BU ALANLARDAN BEKLENTİLERİNİN BELİRLENMESİ (ADAPAZARI İLİ ÖRNEĞİ)

Özet

Bu çalışmanın amacı, Bu çalışma Adapazarı'nda bulunan egzersiz ve çocuk oyun alanlarının tespit edilmesi ve bu alanların beklentileri karşılama durumlarının belirlenmesidir. Ayrıca yapılacak olan çalışma ile çocuklar ve yetişkinlerce ihtiyaç duyulan yeni egzersiz ve çocuk oyun alanlarının, beklentiler göz önünde bulundurularak tespit edilmesi ve yerel yönetimlerin bu yönde bilgilendirilmesi de amaçlanmaktadır.

Araştırmaya, 2015-2016 yılında Sakarya'da yaşayan egzersiz ve çocuk oyun alanlarını kullanan, Sakarya ili merkez ilçelerinden (Adapazarı, Serdivan ve Erenler ilçesi), kolayda örnekleme tekniği ile belirlenen ve çalışmaya gönüllü olarak katılan toplam 1374 kişi katılmıştır. Veri toplama aracı araştırmacı tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu ile geçerliği ve güvenilirliği yapılan "Beklenti Ölçeği (Kısa Form)" kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, geçerlik için temel bileşenler faktör analizi, bağımsız gruplarda t-testi, ANOVA ile birlikte post hoc analizi olarak Tukey testi ve karşılaştırmalar için ki-kare testi yapılmıştır. Gerçekleştirilen analizlerde anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.

Yapılan analizler sonucunda, halkın belediyelerden beklentilerinin cinsiyete, spor yapma durumuna, spor tesislerinin yeterli olma durumuna, mesleğe, gelir durumuna, spor sıklığına, ilçelere ve eğitim durumuna göre farklılık

gösterdiği görülmektedir. Sonuç olarak halkın sporla ilgili olarak belediyelerden beklentileri farklı özelliklere göre değişkenlik göstermektedir. Bulgular ilgili literatür ışığında tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetimler, Egzersiz ve Çocuk Oyun Alanları

EXERCISE AND CHILDREN'S PLAY AREAS WHICH ARE NECESSARY FOR MUNICIPAL ADMINISTRATIONS AND EXPECTATIONS OF SOCIETY FROM THESE PLACES (THE EXAMPLE OF ADAPAZARI).

Abstract

The aim of this study was determination of exercise and children's play areas in Adapazarı and how they meet the expectations of the society. Also, by this research, it was aimed to determine new exercise and children's play areas which are needed for children and adults and to inform local administrators.

1374 people who live in the towns of Adapazarı, Serdivan and Erenler and use exercise and children's play areas voluntarily participated to the research by convenient sampling method. Data collection tools were personal information form which was developed by the researchers and "Expectation Scale (short form)." Validity and reliability of the scale was previously made. The data was analysed by descriptive statistics, factor analysis for validity, independent sample t-test, ANOVA with Tukey as the post hoc analysis, and chi-square test for the comparisons. Level of significance was determined to be 0.05 in the analysis.

Results showed that people's expectations from the local administrations differ according to gender, doing sport, sufficiency of sport complexes, jobs, income, sport frequency, towns and level of education. In general, it could be said that expectations of the society may differ according to various factors. The results were discussed in line with the relevant literature.

Keywords: Municipal administrations, exercise and children's play fields

GİRİŞ

Endüstrileşmedeki gelişmelere paralel olarak teknolojiye dayalı artan üretim ve refah toplumunun yükselişi ile birlikte boş zamanlar da önemli bir artış görülmektedir. Bu durum boş zaman olgusunun günümüzde giderek önem kazandığını hemen herkesinden insanın hayatının odağına yerleştiğini göstermektedir. Birey ya da toplumsal kesimler, boş zamana dönük olarak daha fazla seçenek ve tercihle karşı karşıya bırakılmaktadır. Bugün, hemen her kesimden insan için boş zaman ve bu zamanı değerlendirme ciddi bir sorun olarak görünse de, insanların çalışma dışındaki serbest zamanlarında dinlenmekten ve sevdikleri ile hoşça vakit geçirecek işlerle uğraşmaktan zevk duydukları bilinmektedir. Bu nedenle, çalışma dışındaki geçirilen zaman, insanlar için büyük önem taşımaktadır (Şahin ve diğ., 2009).

İnsanların katıldıkları spor ve egzersiz faaliyetleri en temel bedensel etkinlikler içerisinde yer almaktadır. Günümüzde dünyanın birçok ülkesinde insanların düzenli olarak bedensel etkinliklere katıldıkları görülmektedir. Bunun temelinde insanlığın başladığı günden beri insan ile sporun iç içe olmasının yattığı düşünülmektedir. Bunun yanında toplumsal yaşam

içerisinde insan ve spor kavramlarının birbirinden soyutlanması mümkün değildir (Dever, 2010).

Yetişkinlerden farklı olarak çocuklar fiziksel, zihinsel, sosyal ve zihinsel ihtiyaçlarının bir bölümünü kendi başlarına karşılarken, bazı ihtiyaçlarının karşılanmasında desteğe ihtiyaç duymaktadırlar. Çocukların kendi ihtiyaçlarını sağlamalarına destek olan unsurlardan birisi oyundur (Gökşen, 2014). Çocuğun eğitiminde ve kişiliğinin gelişiminde önemli bir yer tutan oyunun (Kızar ve Genç, 2019), çocukların büyüme ve gelişim süreçlerini sağlıklı bir biçimde geçirmelerinde de büyük bir önemi vardır. Oyun etkinliklerine çocuklar isteyerek ve hoşlanarak katılmaktadırlar. Oyun etkinlikleri çocukların özellikle fiziksel, sosyal, bilişsel, duygusal özellikleri üzerinde ve dil gelişimlerinin desteklenmesinde önemli bir öğrenme aracı görevindedir (Arslan, 2000). Her yaş grubundan bireyin hayatında yer alan ve isteyerek katıldıkları etkinliklerin başında gelen oyun etkinlikleri (Öztürk, 2010) dünyanın neresinde olursa olsun çocuğun olduğu her yerde vardır ve çocukların temel gayeleridirler (Gökşen, 2014). Bütün bunların yanı sıra çocukların kişilik ve yeteneklerinin gelişimine katkı sağlayan, böylece onları yetişkinliğe hazırlayan bir araç olarak değerlendirilmektedir (Egemen, Yılmaz ve Akil, 2004).

Oyun etkinlikleri çocukların kişilik kazanma ve gelişimlerinin desteklenmesi sürecinde sevgiden sonra gelen ikinci önemli duygusal doyumdur. Sigmund Freud ruh sağlığını “sevmek ve çalışmak” olarak tanımlanırsa bu ifadenin çocuklarda “sevilmek ve oynamak” şeklinde tanımlanması gerektiğini ifade etmiştir (Öztürk, 2010). Çocuklarda beden eğitimi ve sportif oyun etkinliklerine katılım ile boş zamanlarını değerlendirmek amacıyla katıldıkları oyun etkinlikleri temel hareket becerilerinin gelişmesine ve fiziksel gelişimin desteklenmesine katkı sağlamaktadır (Bailey, 2006; Şişman ve Özyavuz, 2010).

Son yıllarda ülkemizde yerel yönetimlerin spora yönelik katkılarının giderek arttığı belirtilmektedir (Boz, 2007). Sporun toplum geneline yayılmasında yerel yönetimlerin önemli bir yere sahip olduğu bilinmektedir. Yerel yönetimler özellikle sporun kitlesel hale gelmesi için gerekli girişimlerde bulunmak durumundadırlar (Zengin ve Öztaş, 2008). Yerel yönetimler içerisinde belediyeler halkın birçok ihtiyacını karşılamakla yükümlüdürler. Belediyelerin halka yönelik olarak sundukları hizmetlerden birisi de oyun ve spor alanlarının kurulması ve spora katılımın artırılması için çalışmalar yapmalarıdır. Belediyelerin spor alanlarının düzenlenmesi ve halka spor hizmeti götürülmesi noktasında dikkat etmesi gereken en önemli konuların başında halkın ihtiyaç ve beklentilerinin belirlenmesi gelmektedir (Ekinci, 2012).

Yerel yönetimler tarafından halka sunulan egzersiz alanları halkın sağlığının korunması ve geliştirilmesine katkı sağlarken, son yıllarda yerel yönetimlerin oluşturduğu egzersiz alanları üzerine yapılan araştırmaların arttığı görülmektedir. Yapılan araştırmalarda genellikle halkın park ve egzersiz alanları hakkındaki görüşlerinin, park ve egzersiz alanlarını kullanım sıklıklarının ve bu alanlardan beklentilerinin ele alındığı görülmektedir. Yerel yönetimlerin halkın kullanımına sunduğu park ve egzersiz alanlarının istenilen amaçlara ulaşmasında öncelikli olarak mevcut park ve egzersiz alanları ile ilgili kullanıcı görüşlerinin dikkate alınması, bu alanda yapılan araştırmaların sayısal olarak artırılması oldukça önemlidir. Çünkü bu alanda yapılan araştırmaların artması oyun ve egzersiz alanlarının işleyiş biçimleri ve karşılaşılan eksiklikler konusunda güncel bilgilere ulaşılmasına katkı sağlayacaktır. Bu kapsamda yapılan bu araştırmada Sakarya ilinde yerel yönetimlerde bulunması gereken egzersiz ve çocuk oyun alanları ile halkın bu alanlardan beklentilerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Araştırmanın önemi: Araştırmamız sağlıklı yaşam için gerekli olan sosyal alanların tespit ve gelişimine katkıda bulunacaktır. Bu araştırmadan elde edilecek bulgular doğrultusunda egzersiz ve çocuk oyun alanlarını kullanan bireylerin beklentileri ve tespit ettikleri yetersizlikler belirlenecektir. Böylece, bu yönde önlemler alınması, halkın beklentileri doğrultusunda fiziki imkânlar sunulması ve yetersizliklerin giderilmesi sağlanabilecektir.

Evren ve örneklem: Çalışmanın evrenini, 2015-2016 yılında Sakarya’da yaşayan egzersiz ve çocuk oyun alanlarını kullanan yerel halk oluşturmuştur. Çalışmanın örneklem grubunu ise, Sakarya ili merkez ilçelerinden (Adapazarı, Serdivan ve Erenler ilçesi), kolayda örnekleme tekniği ile belirlenen ve çalışmaya gönüllü olarak katılan toplam 1374 kişi oluşturmaktadır.

Çalışma Grubu: Araştırmaya, Adapazarı ilçesinden 393 kişi, Erenler ilçesinden 762 kişi ve Serdivan ilçesinden 219 kişi olmak üzere toplamda 1374 kişi katılmıştır.

Veri toplama araçları: Çalışmada kullanılan veri toplama aracı, 2 bölümden oluşmaktadır.

Kişisel Bilgi Formu: Birinci bölümde, çalışmaya katılan katılımcıların cinsiyetleri, yaşları, eğitim durumu, mesleği, geliri düzeyleri, düzenli olarak spor yapma durumları, tercih ettikleri branşları, spor tesislerinin yeterlilik durumları gibi genel bilgilerini edinmeye yönelik araştırmacı ve danışmanı tarafından 8 soru oluşturularak hazırlanan kişisel bilgi formu kullanılmıştır.

Beklenti Ölçeği: İkinci bölümde ise yerel yönetimlerin egzersiz ve çocuk oyun alanlarının hizmetlerine ilişkin halkın beklenti anketinde yer alan ifadelerin, daha önce yapılmış benzer çalışmalar araştırılmış, araştırmacı ve alan uzmanı üç kişi tarafından önerilen ifadeler ile bir soru havuzu oluşturulmuştur. Nihai olarak 24 ifadenin yer aldığı bu bölümde 5’li Likert Tipi ölçek “1-Kesinlikle katılıyorum, 2-Katılıyorum, 3-Kararsızım, 4-Katılmıyorum, 5-Kesinlikle katılmıyorum” kullanılmıştır.

Elde edilen verilere uygulanan güvenilirlik analizi sonrası ölçek toplam Cronbach’s Alpha değeri .808 olarak tespit edilmiştir. Bu analiz sonrası ölçüm aracı yer alan 24 ifadeye temel bileşenler faktör analizi uygulanmıştır. Faktör analizi uygulanabilirliğini gösteren Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) değerinin .852 olduğu tespit edilmiştir. Yapılan faktör analizi sonucunda ölçüm aracı yer alan 24 ifadenin 5 alt boyuta ayrıldığı ve toplam varyansın %55,818’ini açıkladığı görülmüştür. Beş alt boyuttaki ifadeler incelendiğinde alt boyutlar; sayısal yeterlilik, hizmet yeterliliği, rekreatif, tercihler ve iletişim olarak adlandırılmıştır.

Verilerin Analizi: Veriler elde edildikten sonra araştırmacı tarafından eksik ve hatalı doldurulan anketler elenerek verilerin bilgisayar ortamına girilmesi sağlanmıştır. Verilerin bilgisayar ortamına girilmesi ve grafiklerin çizilmesinde Windows için Microsoft Excel 2003, Verilerin analizinde IBM SPSS 20.0 paket programı kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, geçerlik için temel bileşenler faktör analizi, bağımsız gruplarda t-testi, ANOVA ile birlikte post hoc analizi olarak Tukey testi ve karşılaştırmalar için ki-kare testi yapılmıştır. Gerçekleştirilen analizlerde anlamlılık düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.

BULGULAR

Grafik 1. Cinsiyet Türüne Göre Katılımcıların Genel Özellikleri

Katılımcıların cinsiyetlerine göre dağılımlarına bakıldığında % 50, 2'nin (n=690) “Erkek”, % 49, 8'inin ise “Kadın” olduğu görülmektedir.

Grafik 2. Yaşlarına Göre Katılımcıların Genel Özellikleri

Katılımcıların yaşlarına göre dağılımlarına bakıldığında % 22, 3'ünün (n=306) “15-24”, % 31, 1'inin (n=427) “25-34”, % 25, 3 'ünün (n=347) “35-44”, % 21, 4'ünün (n=294) ise “45 yaş ve üstü” olduğu görülmektedir.

Grafik 3. Eğitim Durumlarına Göre Katılımcıların Genel Özellikleri

Katılımcıların eğitim durumlarına göre dağılımlarına bakıldığında % 15, 4'ünün

(n=212) “okur-yazar ve ilkokul”, % 40, 9’unun (n=562) “lise”, % 43,7’nin (n=600) ise “üniversite ve üstü” olduğu görülmektedir.

Grafik 4. Meslek Gruplarına Göre Katılımcıların Genel Özellikleri

Katılımcıların meslek gruplarına göre dağılımlarına bakıldığında % 19,4’ ünün (n=267) “öğrenci”, % 13,4’ ünün (n=184) “serbest”, % 7,6’nın (n=105) “emekli”, %15,4’ünün (n=211) “işçi”, % 12,4’ünün (n=170) “öğretmen”, % 10,2’nin (n=140) “memur”, % 5,7’nin (n=79) “işsiz”, % 15,9’unun ise (n=218) “diğer meslek grubundan” olduğu görülmektedir.

Grafik 5. Gelir Düzeylerine Göre Katılımcıların Genel Özellikleri

Katılımcıların gelir düzeylerine göre dağılımlarına bakıldığında % 18,7’nin (n=257) “750’den az”, % 20’nin (n=275) “751-1000”, % 30,9’unun (n=425) “1001-2000”, %24,3’ünün (n=334) “2001-3000”, % 6’nın (n=83) ise “3001 ve üstü” olduğu görülmektedir.

Grafik 6. Düzenli Olarak Spor Yapmalarına Göre Katılımcıların Genel Özellikleri

Katılımcıların düzenli olarak spor yapmalarına göre dağılımlarına bakıldığında % 35,6’nın (n=489) “evet”, %64,4’ünün (n=885) ise “hayır” olduğu görülmektedir.

Grafik 7. Düzenli Olarak Spor Yapan Katılımcıların Spor Sıklığına Göre Genel Özellikleri

Düzenli olarak spor yapan katılımcıların spor sıklığına göre dağılımlarına bakıldığında %3,4'ünün (n=47) "0-1 gün", %20,7'nin (n=284) "2-3 gün", %10'un (n=137) "4-5 gün", %1,5'inin (n=20) ise "6-7 gün" olduğu görülmektedir.

Grafik 8. Düzenli Olarak Spor Yapan Katılımcıların Spor Sıklığına Göre Tercih Ettikleri Spor Branşlarının Genel Özellikleri

Düzenli olarak spor yapan katılımcıların spor sıklığına göre tercih ettikleri spor branşlarının dağılımlarına bakıldığında %5,1'nin (n=70) "bisiklet", %4'ünün (n=55) "atletizm", %3,4'ünün (n=47) "tenis", %4,8'inin (n=66) "futbol", %6,7'nin (n=92) "voleybol", %8,6'nın (n=118) "diğer" olduğunu görülmektedir.

Grafik 8. Spor Tesislerinin Yeterlilik Durumlarına Göre Katılımcıların Genel Özellikleri

Katılımcıların spor tesislerinin yeterlilik durumlarına göre dağılımlarına bakıldığında % 36,7'nin (n=504) "evet", %63,3'ünün (n=870) ise "hayır" olduğu görülmektedir.

Grafik 9. Spor Tesislerinin Yetersiz Durumlarına Göre Katılımcıların Nedenlerinin Genel Özellikleri

Katılımcıların spor tesislerinin yetersiz durumuna göre dağılımlarına bakıldığında % 14,8'inin (n=204) "kapasite yetersiz", % 1,5'inin (n=21) "soyunma odaları hizmet dışı", % 1,4'ünün (n=19) "duşlar hizmet dışı", % 12,5'inin (n=172) "kitleye hitap etmiyor", % 1,8'inin (n=25) "aydınlatma yetersizliği", % 6,3'ünün (n=86) "uyumsuz çalışma saatleri", % 25,2'nin ise (n=346) "yeterli tesisin olmadığı" görülmektedir.

Tablo 1. Beklenti İfadelerine İlişkin Tanımlayıcı İstatistikler

İfadeler	Ort.	Std. Sapma	Skewness	Kurtosis
1.Günümüzde, kent insanının, doğal hareket ihtiyacının karşılanması bir problem haline gelmiştir.	1,73	,865	1,498	1,596
2.Belediyeler, halkın boş zamanlarını spor hizmetleri sunarak değerlendirme Konusunda sorumludurlar	1,85	,944	1,278	1,573
3.Belediyenin size spor hizmeti getirmesi, o belediyenin saygınlığını artırır	1,91	1,050	1,319	1,256
4.Belediye-Halk arasındaki ilişkinin geliştirilmesinde, “spor hizmetleri” önemlidir	1,94	1,036	1,321	1,367
5.Belediyelerin yaptırmış olduğu spor tesislerinin veya rekreasyon (serbest zaman) alanlarının işletmesi	2,93	1,322	,138	-1,169
6.Belediyeler spor hizmetleri sunarken, halkın ihtiyaç, beklenti ve taleplerini göz önünde	1,96	1,158	1,346	1,255
7.Spor konusundaki ihtiyaç ve beklentilerimizi belediye yetkililerine rahatlıkla iletebiliyoruz	3,24	1,259	-,127	-1,110
8.Belediyenin yapmış olduğu sportif hizmetlerden zamanında haberdar olabiliyoruz	3,29	1,265	-,174	-1,129
9.Belediye belli bir ücret karşılığı spor hizmeti sunması durumunda, bu Hizmetlerden yararlanmak	2,88	1,341	,149	-1,185
10.Belediyelerin görevleri arasında "oyun ve spor alanları yapmak, yaptırmak, bulunmaktadır	2,18	1,230	,916	-,148
11.Belediyelerin görevleri arasında "oyun ve spor alanları işletmek, işletlettirmek, bulunmaktadır	2,32	1,269	,671	-,677
12.Belediyenin semtlerde yaptırmış olduğu spor tesislerinden yeterince faydalanabiliyorum	3,26	1,268	-,229	-1,066
13.Belediyeler, spor hizmetlerini siyasi tercihlere veya politik kaygılara göre semtlere götürüyor	2,64	1,325	,224	-1,145
14.İlinizde spor tesislerinin yapımında, imkânların dâhilinde aynı ve/veya nakdi (para yardımı)	3,25	1,348	-,278	-1,126
15.Sizce, mahallelere spor hizmetlerini (çocuk oyun alanları, semt sahaları, rekreasyon alanları,	2,32	1,326	,646	-,864
16.Sizce, mahallelere spor hizmetlerini (çocuk oyun alanları, semt sahaları, rekreasyon alanları,	2,83	1,378	,125	-1,281
17.Bölgemizde yer alan sportif tesisler ihtiyaçları karşılayacak sayıdadır.	3,32	1,250	-,309	-,986
18.Bölgemizde yer alan sportif tesisler ihtiyaçları karşılayacak yeterliliktedir.	3,36	1,249	-,350	-,995
19.Belediye, spor hizmetlerine ilişkin (yasalarda yer alan) görevlerini yerine getirmektedir.	3,23	1,211	-,193	-1,000
20.Belediye spor tesislerinde, gerektiğinde yöneticiler kolaylıkla ulaşabilmektedir.	3,31	1,195	-,240	-,900
21.İlçede, her bölgeden insanın kolaylıkla ulaşabileceği sayıda içinde spor aletlerinin bulunduğu spor	3,43	1,206	-,353	-,968
22.Belediye spor tesislerinde, sporcu sağlığı için gerekli önlemler almıştır.	3,48	1,176	-,422	-,806
23.Belediye spor tesislerinde, yeterli düzeyde uzaman personel vardır.	3,48	1,153	-,407	-,710
24.Belediyelerin spor hizmetlerindeki başarısı, (oyun alanı, rekreasyon alanları ve spor tesisleri	3,24	1,440	-,306	-1,278

Tabloda görüldüğü üzere, katılımcıların beklenti ifadelerinden elde ettikleri ortalama puanlar incelendiğinde, en yüksek puanların; “Belediye spor tesislerinde, sporcu sağlığı için gerekli önlemler almıştır” (3,48) ve “Belediye spor tesislerinde, yeterli düzeyde uzaman personel vardır” (3,48) ifadelerine ait olduğu görülmektedir. En düşük puan ise; “Günümüzde, kent insanının, doğal hareket ihtiyacının karşılanması bir problem haline gelmiştir.” (1,73) ifadesindedir.

Tablo 2. Halkın Yerel Yönetimlerden Spor Beklentilerinin (Sayısal Yeterlilik, Hizmet Yeterliliği, Rekreatif, Tercihler, İletişim) Cinsiyete Göre Puanları

	Cinsiyet	n	Ort.	SS.	t	P
Sayısal Yeterlilik	Erkek	690	3,3859	,98576	,556	,578
	Kadın	684	3,3580	,87274		
Hizmet Yeterliliği	Erkek	690	2,2574	,87644	-945	,345
	Kadın	684	2,3023	,88643		
Rekreatif	Erkek	690	1,7964	,74388	-2.956	.003
	Kadın	684	1,9159	,75533		
Tercihler	Erkek	690	3,1075	,86598	.720	.472
	Kadın	684	3,0743	,84762		
İletişim	Erkek	690	3,0971	,91877	-2.223	.026
	Kadın	684	3,2081	,93139		

Tablo incelendiğinde sayısal yeterlilik, hizmet yeterliliği ve tercihler alt boyutlarında kadın ve erkek katılımcıların ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Rekreatif ve iletişim alt boyutlarında ise kadın katılımcıların ortalamasının erkek katılımcılardan anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 3. Halkın Yerel Yönetimlerden Spor Beklentilerinin (Sayısal Yeterlilik, Hizmet Yeterliliği, Rekreatif, Tercihler, İletişim) Spor Yapma Durumuna Göre Puanları

	Spor yapma	n	Ort.	SS.	t	P
Sayısal Yeterlilik	Evet	489	3,4108	,99655	1.147	,252
	Hayır	885	3,3506	,89255		
Hizmet Yeterliliği	Evet	489	2,1587	,87037	-3.804	.000
	Hayır	885	2,3467	,88079		
Rekreatif	Evet	489	1,7904	,72572	-2.405	.016
	Hayır	885	1,8921	,76369		
Tercihler	Evet	489	2,9583	,85107	-4.295	.000
	Hayır	885	3,1643	,85150		
İletişim	Evet	489	3,1384	,93270	-.416	.679
	Hayır	885	3,1601	,92334		

Tablo incelendiğinde katılımcıların sayısal yeterlilik ve iletişim alt boyutlarındaki ortalama puanlarının spor yapma durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Hizmet yeterliliği, rekreatif ve tercihler alt boyutlarında spor yapmayan katılımcıların ortalaması spor yapan katılımcıların ortalamasından anlamlı düzeyde yüksektir ($p<0,05$).

Tablo 3. Halkın Yerel Yönetimlerden Spor Beklentilerinin (Sayısal Yeterlilik, Hizmet Yeterliliği, Rekreatif, Tercihler, İletişim) Spor Tesislerin Yeterli Durumu Göre Puanları

	Spor	n	Ort.	SS.	t	p
Sayısal Yeterlilik	Evet	504	2,8294	,83899	-18.344	,000
	Hayır	870	3,6864	,83202		
Hizmet Yeterliliği	Evet	504	2,2532	,81528	-.851	.395
	Hayır	870	2,2952	,91762		
Rekreatif	Evet	504	1,8026	,72204	-2.003	.045
	Hayır	870	1,8868	,76709		
Tercihler	Evet	504	3,0067	,91109	2.781	.006
	Hayır	870	3,1398	,82020		
İletişim	Evet	504	2,9735	,93679	-5.503	.000
	Hayır	870	3,2559	,90482		

Tablo incelendiğinde spor tesislerini yeterli bulan ve bulmayan katılımcıların hizmet yeterliliği alt boyutundaki ortalama puanların istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Sayısal yeterlilik, rekreatif, tercihler ve iletişim alt boyutlarında ise spor tesislerini yetersiz bulan katılımcıların istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek ortalama puana sahip olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 4. Halkın Yerel Yönetimlerden Spor Beklentilerinin (Sayısal Yeterlilik, Hizmet Yeterliliği, Rekreatif, Tercihler, İletişim) Mesleğe Göre Puanları

	Kareler	SD	Ortalama	F	p	Farklılığın
Sayısal Yeterlilik	Gruplar	13,994	7	1,999	2,009	,051
	Gruplar	1359,006	1366	,995		
	Toplam	1373,000	1373			
Hizmet Yeterliliği	Gruplar	21,034	7	3,005	3,036	,004
	Gruplar	1351,966	1366	,990		
	Toplam	1373,000	1373			
Rekreatif	Gruplar	18,366	7	2,624	2,646	,010
	Gruplar	1354,634	1366	,992		
	Toplam	1373,000	1373			
Tercihler	Gruplar	30,495	7	4,356	4,433	,000
	Gruplar	1342,505	1366	,983		
	Toplam	1373,000	1373			
İletişim	Gruplar	11,458	7	1,637	1,642	,119
	Gruplar	1361,542	1366	,997		
	Toplam	1373,000	1373			

Gruplar: A=Öğrenci, B=Serbest, C=Emekli, D=işçi, E=Öğretmen, F=Memur, G=İssiz,

Tablo incelendiğinde katılımcıların mesleklerine göre sayısal yeterlilik ve iletişim alt boyutlarındaki ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Hizmet yeterliliği, rekreatif ve tercihler alt boyutlarındaki ortalama

puanlarda ise katılımcıların mesleklerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$).

Tablo 5. Halkın Yerel Yönetimlerden Spor Beklentilerinin (Sayısal Yeterlilik, Hizmet Yeterliliği, Rekreatif, Tercihler, İletişim) Gelir Durumuna Göre Puanları

		Kareler	SD	Ortalama	F	p	Farklılığın
Sayısal Yeterlilik	Gruplar	11,939	4	2,985	3,002	,018	A-D, B-D, C-D
	Gruplar içi	1361,061	1369	,994			
	Toplam	1373,000	1373				
Hizmet Yeterliliği	Gruplar	24,656	4	6,164	6,258	,000	A-B, A-D, B-C, B-D,
	Gruplar içi	1348,344	1369	,985			
	Toplam	1373,000	1373				
Rekreatif	Gruplar	21,461	4	5,365	5,435	,000	A-C, A-D, B-C
	Gruplar içi	1351,539	1369	,987			
	Toplam	1373,000	1373				
Tercihler	Gruplar	16,891	4	4,223	4,263	,002	A-C, A-D, B-C, B-D,
	Gruplar içi	1356,109	1369	,991			
	Toplam	1373,000	1373				
İletişim	Gruplar	6,820	4	1,705	1,709	,146	
	Gruplar içi	1366,180	1369	,998			
	Toplam	1373,000	1373				

Gruplar: A=750'den az, B=751-1000, C=1001-2000, D=2001-3000, E=3001 ve üstü

Tablo incelendiğinde katılımcıların gelir durumlarına göre iletişim alt boyutundaki ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Hizmet yeterliliği, rekreatif ve tercihler alt boyutlarındaki ortalama puanlarda ise katılımcıların gelir durumlarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$).

Tablo 6. Halkın Yerel Yönetimlerden Spor Beklentilerinin (Sayısal Yeterlilik, Hizmet Yeterliliği, Rekreatif, Tercihler, İletişim) Spor Sıklığına Göre Puanları

		Kareler Toplamı	SD	Ortalama Kareler	F	p	Farklılığın Kaynağı
Sayısal Yeterlilik	Gruplar arası	10,391	3	3,464	3,240	,022	A-B, A-C, A-D
	Gruplar içi	517,368	484	1,069			
	Toplam	527,759	487				
Hizmet Yeterliliği	Gruplar arası	4,058	3	1,353	1,489	,217	
	Gruplar içi	439,725	484	,909			
	Toplam	443,783	487				
Rekreatif	Gruplar arası	5,297	3	1,766	1,998	,113	
	Gruplar içi	427,685	484	,884			
	Toplam	432,982	487				
Tercihler	Gruplar arası	8,185	3	2,728	3,242	,022	A-C, A-D
	Gruplar içi	407,336	484	,842			

Yerel Yönetimlerde Bulunması Gereken Egzersiz ve Çocuk Oyun Alanları İle Halkın Bu Alanlardan Beklentilerinin Belirlenmesi (Adapazarı İli Örneği)

	Toplam	415,521	487			B-C
	Gruplar arası	2,697	3	,899		
İletişim	Gruplar içi	442,509	484	,914	,983	,400
	Toplam	445,207	487			

Gruplar: A=0-1, B=2-3, C=4-5, D=6-7

Tablo incelendiğinde katılımcıların spor yapma sıklıklarına göre hizmet yeterliliği, rekreatif ve iletişim alt boyutundaki ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Sayısal yeterlilik ve tercihler alt boyutlarındaki ortalama puanlarda ise katılımcıların spor yapma sıklıklarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$).

Tablo 7. Halkın Yerel Yönetimlerden Spor Beklentilerinin (Sayısal Yeterlilik, Hizmet Yeterliliği, Rekreatif, Tercihler, İletişim) İlçelere Göre Puanları

		Kareler Toplamı	SD	Ortalama Kareler	F	p	
Sayısal Yeterlilik	Gruplar arası	78,962	2	39,481	41,829	,000	A-B, A-C,
	Gruplar içi	1294,038	1371	,944			
	Toplam	1373,000	1373				
Hizmet Yeterliliği	Gruplar arası	296,536	2	148,268	188,836	,000	A-B, A-C,
	Gruplar içi	1076,464	1371	,785			
	Toplam	1373,000	1373				
Rekreatif	Gruplar arası	184,074	2	92,037	106,132	,000	A-B, A-C,
	Gruplar içi	1188,926	1371	,867			
	Toplam	1373,000	1373				
Tercihler	Gruplar arası	186,121	2	93,061	107,497	,000	A-B, A-C,
	Gruplar içi	1186,879	1371	,866			
	Toplam	1373,000	1373				
İletişim	Gruplar arası	59,906	2	29,953	31,274	,000	A-B, A-C,
	Gruplar içi	1313,094	1371	,958			
	Toplam	1373,000	1373				

Gruplar: A=Adapazarı, B= Serdivan, C= Erenler

Tablo incelendiğinde katılımcıların yaşadıkları ilçelere göre sayısal yeterlilik, hizmet yeterliliği, rekreatif, tercihler ve iletişim alt boyutlarındaki ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu görülmektedir ($p<0,05$).

Tablo 8. Halkın Yerel Yönetimlerden Spor Beklentileri (Sayısal Yeterlilik, Hizmet Yeterliliği, Rekreatif, İletişim) Eğitim Durumuna Göre Puanları

		Kareler Toplamı	SD	Ortalama Kareler	F	p	
Sayısal Yeterlilik	Gruplar arası	12,862	2	6,431	6,482	,002	A-C, B-C
	Gruplar içi	1360,138	1371	,992			
	Toplam	1373,000	1373				
Hizmet Yeterliliği	Gruplar arası	8,639	2	4,320	4,341	,013	A-C
	Gruplar içi	1364,361	1371	,995			
	Toplam	1373,000	1373				
Rekreatif	Gruplar arası	1,026	2	,513	,513	,599	
	Gruplar içi	1371,974	1371	1,001			
	Toplam	1373,000	1373				
Tercihler	Gruplar arası	8,087	2	4,044	4,062	,017	A-C, B-C
	Gruplar içi	1364,913	1371	,996			
	Toplam	1373,000	1373				
İletişim	Gruplar arası	2,921	2	1,460	1,461	,232	
	Gruplar içi	1370,079	1371	,999			
	Toplam	1373,000	1373				

Gruplar: A=Okur-Yazar Ve İlkokul, B=Lise, C=Üniversite ve Üstü

Tablo incelendiğinde katılımcıların eğitim durumlarına göre rekreatif ve iletişim alt boyutlarındaki ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı görülmektedir ($p>0,05$). Sayısal yeterlilik, hizmet yeterliliği ve tercihler alt boyutlarındaki ortalama puanlarda ise katılımcıların eğitim durumlarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmaktadır ($p<0,05$).

Tablo 9. Yetersiz Tesis Nedenlerinin (Sayısal Yeterlilik, Hizmet Yeterliliği, Rekreatif, Tercihler, İletişim) Cinsiyete Göre Puanları

		Yetersiz Tesis Nedeni							Toplam
		Kapasitesi Yetersiz	Soyunma Odaları Yetersiz	Duşlar Yetersiz	Kitleye Hitap Etmiyor	Aydınlatma Sistemi Yetersiz	Uyumsuz Çalışma Saatleri	Yeterli Tesis Yok	
Cinsiyet	Erkek	109	12	7	69	16	48	184	445
	Kadın	94	9	12	102	9	37	162	425
Toplam		203	21	19	171	25	85	346	870

Tablo incelendiğinde hem kadın hem de erkek katılımcıların önemli bölümünün tesislerin kapasitesinin yetersiz ve tesislerin yetersiz olduğunu düşündüğü, ayrıca kadın katılımcıların önemli bir bölümünün de tesislerin kitleye hitap etmediğini düşündüğü görülmektedir.

Tablo 10. Yetersiz Tesis Nedenlerinin (Sayısal Yeterlilik, Hizmet Yeterliliği, Rekreatif, Tercihler, İletişim) İlçelere Göre Puanları

		Yetersiz Tesis Nedeni							Toplam
		Kapasitesi Yetersiz	Soyunma Odaları Yetersiz	Duşlar Yetersiz	Kitleye Hitap Etmiyor	Aydınlatma Sistemi Yetersiz	Uyumsuz Çalışma Saatleri	Yeterli Tesis Yok	
İlçe	Adapazarı	44	18	12	35	16	53	89	267
	Serdivan	124	2	7	99	9	31	202	474
	Erenler	35	1	0	37	0	1	55	129
Toplam		203	21	19	171	25	85	346	870

Tablo incelendiğinde Adapazarı, Serdivan ve Erenler ilçesindeki katılımcıların tesislerin yetersizlik nedenleri konusunda benzer düşüncelere sahip oldukları görülmektedir. Tesislerin kapasitesinin yetersizliği, kitleye hitap etmemesi ve tesislerin yetersizliği önemli yetersizlik nedenleridir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Spor etkinliklerine katılımın vücutta biriken negatif enerjinin atılmasında, negatif enerjiye bağlı olarak ortaya çıkan saldırganlık, öfke, stres ve şiddet gibi olumsuz davranışların en aza indirilmesinde etkili bir role sahip olduğu bilinmektedir (Şenyüzlü, 2013). Ayrıca iyi ve nitelikli boş zaman değerlendirme etkinlikleri psikolojik açıdan bireylerin rahatlamasına yardımcı olması, sosyalleşmeyi sağlaması, kişinin düşünme becerilerini geliştirmesi gibi yararlar sağlamaktadır. Yapılan çalışmalarda yaş, haftalık serbest zaman süresi, refah düzeyi serbest zaman yönetimini etkilemeyen değişkenler olduğu; cinsiyetin ve yalnız hissetme olgusunun ise boş zaman yönetimlerini etkilediği sonucu ortaya çıkmıştır (Çakır ve diğ., 2018).

Araştırmaya katılan bireylerin beklenti ifadelerinden elde ettikleri ortalama puanlar incelendiğinde, en yüksek puanların; “Belediye spor tesislerinde, sporcu sağlığı için gerekli önlemler almıştır” ve “Belediye spor tesislerinde, yeterli düzeyde uzaman personel vardır” ifadelerine ait olduğu (Akbulut ve diğ., 2008; İlhan, 2008), en düşük puanın ise; “Günümüzde, kent insanının, doğal hareket ihtiyacının karşılanması bir problem haline gelmiştir.” (Öztürk, Efe ve Koparan, 2007; Ağaoğlu ve diğ., 2008) ifadelerine ait olduğu belirlenmiştir.

Araştırmada; sayısal yeterlilik, hizmet yeterliliği ve tercihler alt boyutlarında kadın ve erkek katılımcıların ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı, buna karşılık rekreatif ve iletişim alt boyutlarında kadın katılımcıların ortalamasının erkek katılımcılardan anlamlı düzeyde yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonucun ortaya çıkmasının temelinde kadın ve erkeklerin spor tesislerine yönelme amaçlarının birbirinden farklı olmasının yattığı düşünülebilir.. Yiğit (2013) tarafından yapılan araştırmada spor tesislerinde erkek katılımcılar ile kıyaslandığı zaman kadın katılımcıların soyunma odalarının kalitelerine ilişkin beklentilerinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Aynı araştırmada spor tesislerinin fiziksel özelliklerine ilişkin algıların da katılımcıların cinsiyetlerine göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Boz (2007) tarafından yapılan benzer bir araştırmada ise tesislerdeki hizmet kalitesi hakkındaki görüşlerinin cinsiyet değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Ankara ilinde bulunan ve yerel yönetimler tarafından işletilen spor tesislerinden yararlanan bireyler üzerinde yapılan araştırmada katılımcıların tesislere ilişkin bazı görüşleri üzerinde cinsiyetin önemli bir belirleyici olduğu, tesislere ilişkin bazı görüşlerin ise katılımcıların cinsiyetlerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir (Yüzgenç ve Özgül, 2014).

Araştırmada; sayısal yeterlilik ve iletişim alt boyutlarındaki ortalama puanlarının spor yapma durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık bulunmadığı, Buna karşılık hizmet yeterliliği, rekreatif ve tercihler alt boyutlarında spor yapmayan katılımcıların ortalaması spor yapan katılımcıların ortalamasından anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu sonucun ortaya çıkmasının temelinde sunulan spor etkinliklerinin ve mevcut spor tesislerindeki hizmet kalitesinin spor yapan bireylerin gereksinimlerini karşılamadan uzak olmasının yattığı düşünülebilir.

Araştırmada spor tesislerini yeterli bulan ve bulmayan katılımcıların hizmet yeterliliği alt boyutundaki ortalama puanların istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmadığı bulunmuş, buna karşılık sayısal yeterlilik, rekreatif, tercihler ve iletişim alt boyutlarında ise spor tesislerini yetersiz bulan katılımcıların istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek ortalama puana sahip oldukları tespit edilmiştir. Bu sonucun ortaya çıkmasının temelinde spor tesislerini

yeterli bulan ve bulmayan bireylerin tesislerden beklentilerinin farklılık göstermesinin, bunun yanında beklentilerinin karşılanma düzeylerinin birbirinden farklı olmasının yattığı düşünülebilir. Kurar ve Baltacı (2014) yapmış oldukları çalışmada katılımcıların açık alan rekreatif faaliyetlerini daha çok tercih ettiğini ve bu nedenle yerel yönetimlerin açık alanlarda boş zaman geçirilebilecek yerlerin sayısını arttırması gerektiğini ifade etmiştir.

Araştırmada meslek değişkenine göre sayısal yeterlilik ve iletişim alt boyutlarındaki ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı, Buna karşılık hizmet yeterliliği, rekreatif ve tercihler alt boyutlarındaki ortalama puanlarda ise katılımcıların mesleklerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Öte yandan, Gaziantep ilinde yapılan diğer bir araştırmada katılımcıların ev hanımları belediyelere ait spor tesisleri halkın ihtiyaçlarına cevap vermektedir değişkenine esnaflardan daha çok katıldıkları sonucuna ulaşılmıştır (Ekinci,2012). Eskişehir ilinde bulunan belediye spor tesislerinden yararlanan bireyler üzerinde yapılan diğer bir araştırmada, ev hanımlarının, serbest meslek sahibi bireylerin, memurların, işçilerin, emeklilerin ve diğer meslek gruplarındaki bireylerin tesisleri yeterli bulma düzeylerinin oldukça yüksek olduğu tespit edilmiştir (Sinopluoğlu, 2011).

Araştırmada gelir düzeyi değişkenine göre katılımcıların ölçek alt boyutlarından elde ettikleri puan ortalamaları değerlendirildiği zaman, katılımcıların gelir durumlarına göre iletişim alt boyutundaki ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı, buna karşılık hizmet yeterliliği, rekreatif ve tercihler alt boyutlarındaki ortalama puanlarda ise katılımcıların gelir durumlarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunduğu tespit edilmiştir. Yapılan bir araştırmada belediyelere ait spor tesislerini kullanan bireylerin gerektiğinde yöneticilere ulaşabilme kolaylığı, tesislerin kamuoyundaki saygınlığı ve tesislerde çocuklar için oyun alanlarının yeterliliği konusundaki görüşlerinin gelir düzeylerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir (Boz, 2007). Ankara ilinde yapılan benzer bir araştırmada katılımcıların tesise, sunulan programların özelliklerine ve soyunma odalarına ilişkin hizmet kalitesi algılarının gelir düzeylerine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşılmıştır (Yüzgenç ve Özgül, 2014). Gaziantep ilinde yapılan diğer bir araştırmada yüksek gelir düzeyine sahip bireylerle kıyaslandığı zaman düşük gelir grubunda bulunan katılımcıların “Belediyelere ait spor tesisleri halkın ihtiyaçlarına cevap vermektedir” görüşüne katılma düzeylerinin istatistiksel olarak daha yüksek olduğu tespit edilmiştir (Ekinci, 2012). Gerek bizim çalışmamızda gerekse de yapılan benzer çalışmalarda katılımcıların yerel yönetimlerin spor tesislerine ilişkin görüşlerinin ekonomik gelir düzeylerine göre farklılık göstermesinin temelinde vatandaşların ekonomik gelir düzeylerine göre tesislerden beklentilerinin farklılık göstermesinin yattığı düşünülebilir.

Araştırmada katılımcıların spor yapma sıklıklarına göre hizmet yeterliliği, rekreatif ve iletişim alt boyutundaki ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı, Buna karşılık sayısal yeterlilik ve tercihler alt boyutlarındaki ortalama puanlarda ise katılımcıların spor yapma sıklıklarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Bu sonucun ortaya çıkmasının temelinde spor yapan bireyler açısından tesislerin yetersiz olmasının ve sunulan spor etkinliklerinin beklenti ve tercihlerini karşılamada yetersiz olmasının yattığı düşünülebilir. Benzer bir araştırmada spor tesislerini kullanma sıklıklarına göre ele alındığı zaman katılımcıların tesisler, tesis çalışanları, tesislerde sunulan program ve tesislerin soyunma odalarına ilişkin hizmet algılarının anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir (Yüzgenç ve Özgül, 2014).

Araştırmada yaşanan yerleşim yeri değişkenine göre katılımcıların ölçek alt boyutlarından elde ettikleri puan ortalamaları değerlendirildiği zaman, katılımcıların yaşadıkları ilçelere göre sayısal yeterlilik, hizmet yeterliliği, rekreatif, tercihler ve iletişim alt boyutlarındaki ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu sonucun ortaya çıkmasında farklı yerleşim yerlerindeki belediyelerin spor tesislerine ve bölgede sporun gelişmesine yönelik yatırımlara ayırdıkları bütçelerin farklılık göstermesinin yattığı düşünülebilir. Ankara ilinde yapılan benzer bir araştırmada, yaşanan yerleşim yeri değişkenine göre ele alındığı zaman katılımcıların tesisler, tesis çalışanları, tesislerde sunulan program ve tesislerin soyunma odalarına ilişkin hizmet algılarının anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir (Yüzgenç ve Özgül, 2014). Her belediyenin sporun ve spor tesislerinin geliştirilmesine yönelik olarak kullanabileceği bütçenin farklılık göstermesi, bunun yanında yerleşim yerlerine göre halkın spora yönelik beklentilerinin farklılık göstermesinin yerleşim yeri değişkenine göre katılımcıların ölçek alt boyutlarından elde ettikleri puanların farklılık göstermesinde etkili olduğu söylenebilir. Sinopluoğlu (2011) tarafından yapılan araştırmada elde edilen bulgular da bu görüşü desteklemektedir.

Araştırmada katılımcıların eğitim durumlarına göre rekreatif ve iletişim alt boyutlarındaki ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmadığı, buna karşılık sayısal yeterlilik, hizmet yeterliliği ve tercihler alt boyutlarındaki ortalama puanlarda ise katılımcıların eğitim durumlarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunduğu tespit edilmiştir. Spor tesislerinde spor yapan bireyler üzerinde yapılan diğer bir araştırmada katılımcıların soyunma odaları ve tesislerin fiziksel özellikleri hakkındaki algılarının eğitim düzeylerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir (Yiğit, 2013). Yapılan bir araştırmada, katılımcıların tesislerde çalışan personeller hakkındaki görüşlerinin eğitim düzeylerine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Buna karşılık tesis, sunulan programların içeriği ve tesislerdeki soyunma odalarının yeterliliğine ilişkin algıların katılımcıların eğitim düzeylerine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği belirlenmiştir (Yüzgenç ve Özgül, 2014). Eskişehir ilinde yapılan benzer bir araştırmada da belediyelerin spor tesislerinden yararlanan bireylerin eğitim düzeyleri de göre tesisler hakkındaki görüşleri incelenmiş, ilköğretim, lise, üniversite ve lisansüstü eğitim düzeylerine sahip bireylerin genel olarak belediyelerin spor tesislerini yeterli buldukları belirlenmiştir (Sinopluoğlu, 2011).

Sonuç olarak, belediyelerin halka spor hizmeti sunmaları yasalar ve halkın doğal ihtiyaçlarından ortaya çıkan bir sorumluluktur (Sivrikaya ve Doğu, 2011). Buna karşılık, Türkiye’de vatandaşlara sunulan birçok hizmette olduğu gibi sunulan spor hizmetleri de merkeziyetçi bir yönetim anlayışı ile sunulmaktadır. Bu durum ülke genelinde sporun gelişmesi ve yaygınlaşmasına, bunun yanında halkın spor alanlarından yeterince yararlanmamasına zemin hazırlamaktadır. Bu noktada spor hizmetlerinin sunumunda yerel yönetimlerin daha aktif rol almaları, spor hizmetlerinin çeşitlenmesine ve vatandaşların spora olan ilgilerinin arttırılmasına katkı sağlayacaktır (Doğu, Kesim ve Sivrikaya, 2002).

KAYNAKLAR

- Ağaoğlu, S.A., Taşmektepligil, Y., Aksoy, Y., Hazar, F. (2008). Yaz Spor Okullarına Katılan Gençlerin Yaş Gruplarına Göre Fiziksel ve Teknik Gelişimlerinin Analizi. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 6(3), 159-166.
- Akbulut, G. Ç., Özmen, M. M., Besler, H. T. (2007). Obezite. *Bilim ve Teknik*, Mart, 1-15
- Arslan, F. (2000). 1-3 Yaş Dönemindeki Çocuğun Oyun Ve Oyuncak Özelliklerinin Gelişim Kuramları İle Açıklanması. *C.Ü. Hemşirelik Yüksek Okulu Dergisi*, 4(2), 40-43.
- Bailey, R. (2006). Physical Education and Sport in Schools: A Review of Benefits and Outcomes. *Journal of School Health*, 76(8), 397-401.
- Çakır, V.O., Demirel, M., Demirel, D. H., Serdar, E. (2018). Üniversite Öğrencilerin Serbest Zaman Yönetimleri İle Yalnızlık Düzeyleri Arasındaki İlişki, *Sosyal Bilimler Dergisi / The Journal of Social Science*, Yıl: 5, Sayı: 30, Kasım 2018, s. 452-460.
- Dever, A. (2010). *Spor Sosyolojisi*. İstanbul: Başlık Yayınları.
- Doğu, G., Kesim, Ü., Sivrikaya, Ö. (2002). *Belediyelerin Sporla İlgili İşlevleri: Düzce Belediyesi Örneği*. *Çağdaş Yerel Yönetimler*, 11(2), 89-106.
- Egemen, A., Yılmaz, Ö., Akil, İ. (2004). Oyun, Oyuncak ve Çocuk. *ADÜ Tıp Fakültesi Dergisi*, 5(2), 39-42.
- Ekinci, H. (2012). Halkın Sporla İlgili Belediyelerden Beklentileri: Gaziantep'te Bir Uygulama. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 1(3), 53-77.
- Gökşen, C. (2014). Oyunların Çocukların Gelişimine Katkıları ve Gaziantep Çocuk Oyunları. *A. Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 52, 229-259.
- Ekinci, H. (2012). Halkın Sporla İlgili Belediyelerden Beklentileri: Gaziantep'te Bir Uygulama. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 1(3), 53-77.
- Boz, C. (2007). *Yerel Yönetimlerin Spor Tesislerinde Toplam Kalite Yönetimi Uygulamaları (İstanbul Büyükşehir Belediyesi Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. İstanbul.
- İlhan, L. (2008). Eğitilebilir Zihinsel Engelli Çocuklarda Beden Eğitimi Ve Sporun Sosyalleşme Düzeylerine Etkisi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 16(1), 315-324.
- Kızar O., Genç, H. (2019) Engelli Bireylerin Eğitiminde oyun ve Aktivitenin Önemi (Bölüm 3). Serkan Düz, Mehmet İklim, Kemal Kurak (Editörler)., *Spor Bilimleri Alanında Araştırma ve Değerlendirmeler* içinde (s.35-55). Ankara: Gece Akademi.
- Kurar, İ., Baltacı, F. (2014). Halkın Boş Zaman Değerlendirme Alışkanlıkları: Alanya Örneği, *International Journal of Science Culture and Sport (Int.JSCS)*, August 2014 : Special Issue 2.
- Öztürk, F., Efe, M., Koparan, Ş. (2007). 14-16 Yaş Grubu Kızlarda Hentbol Çalışmalarının Sosyal Yetkinlik Beklentisi ve Atılganlık Üzerine Etkisi. *Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi*, 18 (4), 147-155.
- Öztürk, A. (2010). *Okul Öncesi Eğitiminde Oyun*. Ankara: Eğiten Kitap.
- Sivrikaya, Ö., Doğu, G. (2011). Düzce Belediyesinin Spor Hizmetleri İçin Örnek Bir Yönetim Modeli. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 2(3), 52-74.
- Sinopluoğlu, M. B. (2011). *Yerel Yönetimlerin Sporun Kitlelere Yayılmasına Etkisi (Eskişehir İli Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. İstanbul.

- Şahin, C.K., Akten, S., Erol, U.E. (2009). Eğirdir Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Rekreasyon Faaliyetlerine Katılımlarının Belirlenmesi Üzerine Bir Çalışma, *Artvin Çoruh Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi*, 10 (1), s.62-71.
- Şenyüzlü, E. (2013). *Üniversite Öğrencilerinde Spora Katılımın Saldırgan Davranışlar Üzerine Etkilerinin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi*. Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Kütahya.
- Şişman, E. E., Özyavuz, M. (2010). Çocuk Oyun Alanlarının Dağılımı ve Kullanım Yeterliliği: Tekirdağ Örneği. *Tekirdağ Ziraat Fakültesi Dergisi*, 7(1), 13-22.
- Yiğit, Ş. (2013). *Spor Merkezlerine Katılan Bireylerin Hizmet Kalitesine Yönelik Beklenti ve Algılarının Araştırılması (Gaziantep İli Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Kütahya.
- Yüzgenç, A.A., Özgül, S.A. (2014). Yerel Yönetimlerin Sunduğu Spor Hizmetlerinde Hizmet Kalitesi (Gençlik Merkezleri ve Aile Yaşam Gençlik Merkezleri Örneği). *Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi*, 25(2), 79-93.
- Zengin, E., Öztaş, C. (2008). Yerel Yönetimler ve Spor. *Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi*, 55(1), 49-78.